

Effect of autolyzed yeast on performance and physiological indices of broiler chickens reared at high stock density

Samaneh Ghaseminejad¹, Somayyeh Salari^{2*}

1-MSc Graduated Student of Animal Science Department, Animal Science and Food Technology Faculty, Agricultural Sciences and Natural Resources University of Khuzestan, Mollasani, Iran.

2- Associate professor of Animal Science Department, Animal Science and Food Technology Faculty, Agricultural Sciences and Natural Resources University of Khuzestan, Mollasani, Iran.

Corresponding author Email: somayehsallary@yahoo.com <s.salari@asnrukh.ac.ir>

DOI: 10.22067/ijasr.2023.84556.1171

Introduction: Exposure of poultry to various environmental stressors, such as vaccination, heat stress, high stocking density, and direct contact with excrement in the litter, can stimulate the stress response, disrupt the body's immunity, and external pathogenic factors introduce to a healthy animal. Therefore, they affect natural growth and production. High stocking density can be stressful and have harmful effects on the performance and safety of broiler chickens. Among the environmental factors, stocking density is an important factor in the production of broiler chickens due to its effects on health, well-being, and performance. Stocking density is defined based on the number of birds per surface unit or the amount of surface for each bird and based on the kilogram of poultry weight per surface unit. Yeasts and yeast products can act as an alternative to antibiotics to promote growth and disease resistance in poultry. Autolyzed yeast consists of ruptured or lysed cells and includes both intracellular and cell wall parts. Autolyzed yeast is usually concentrated or dried by liquid fermentation of *Saccharomyces cerevisiae*, and after autolysis or hydrolysis catalyzed by exogenous enzymes. In broiler chickens, the effects of prebiotics are partially dependent on the blocking of pathogen-adherent receptor sites, regulation of the immune system, production of antimicrobial molecules by the intestinal microbial community, and changes in the intestinal microbial structure.

Materials and Methods: This experiment was carried for 37 days in 3 periods including starter (1-10 days old), grower (11-24 days old) and finisher (25-37 days old) using 520 one-day-old broiler chickens of Ross 308 commercial strain in a completely randomized design with factorial arrangement 4 x 2 with 5 replicates. Experimental treatments included different levels of autolyzed yeast (0, 0.1, 0.2 and 0.3%) and 2 density levels (10 (normal density) and 16 (high density) bird per square meter). The basal diet used was adjusted based on the requirements of broiler chickens (NRC, 1994). Food and water were provided ad-libitum. Feed intake (FI) and body weight gain (BWG) of birds were recorded and feed conversion ratio (FCR) was calculated. On the 37th day of the experiment, two birds from each replicate were randomly selected and the weight of different parts of the carcass including the weight of gastrointestinal tract, breast, thigh, gizzard, liver, pancreas, and spleen (as a percentage of live body weight) were recorded. Also, at this time, caecal digesta (1 g) from each bird were aseptically transferred into 9 ml of sterile saline solution and serially diluted. *Lactobacilli*, *Coliforms*, and *E.Coli* were grown on Rogosa–Sharpe agar, MacConkey Agar, and Eosin Methylene Blue Agar, respectively. Plates for *Lactobacillus* were incubated anaerobically for 48 h at 37 °C. Microbial populations for *E. coli* and *Coliforms* were counted after aerobic incubation at 37°C for 24 hours. All samples were plated in duplicate. The obtained data were statistically analyzed using SAS statistical software, GLM procedure. Also, comparison of averages was done by Duncan's multi-range test at 5% probability level.

Results and Discussion: The results of the experiment showed that feed intake, weight gain and feed conversion ratio were not affected by the interaction of yeast and density ($P>0.05$). However, the use of autolyzed yeast significantly reduced the feed intake in the finisher period as well as the whole period of the experiment ($P<0.05$). Also, birds reared in high density showed significantly less feed intake and weight gain compared to birds reared in normal density in the finisher period and the whole period of the experiment ($P<0.05$). The feed conversion ratio in birds fed with autolyzed yeast improved significantly compared to the control treatment in the starter period as well as the entire experimental period ($P<0.05$). Carcass components and cecum microbial population of broilers were not affected by the interaction of yeast and density ($P>0.05$). Also, birds reared in high density showed less *Lactobacillus* population in cecum compared to birds reared in normal density ($P<0.05$). Using levels of 0.2 and 0.3% of autolyzed yeast in the diet caused a significant decrease in the cecum *E. coli* population compared to the control treatment.

Conclusion: The results of the present study showed that although the use of autolyzed yeast in high density conditions could not affect the functional and physiological parameters of the animal, the use of autolyzed yeast improved the feed conversion ratio and reduced the population of *E. coli* cecum.

Keywords: Stock density, Carcass parts, Cecum, Physiological parameters, Feed intake

تأثیر مخمر اتولیز شده بر شاخص‌های عملکرد رشد و فیزیولوژیکی جوجه‌های گوشتی پرورش یافته در تراکم بالا

سمانه قاسمی نژاد^۱، سمیه سالاری^{۲*}

۱. دانش‌آموخته کارشناسی ارشد، گروه علوم دامی، دانشکده علوم دامی و صنایع غذایی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان، ملاثانی، ایران

۲. *دانشیار گروه علوم دامی، دانشکده علوم دامی و صنایع غذایی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان، ملاثانی، ایران، Email: S.Salari@asnrkh.ac.ir, somayehsallary@yahoo.com (نویسنده مسئول)

DOI: 10.22067/ijasr.2023.84556.1171

چکیده

به منظور مطالعه تأثیر مخمر اتولیز شده و تراکم بالا بر عملکرد و جمعیت میکروبی روده کور جوجه‌های گوشتی، آزمایشی به صورت طرح کاملاً تصادفی با آرایش فاکتوریل 2×4 اجرا شد. سطوح مختلف مخمر اتولیز شده (۰، ۰/۱، ۰/۲، ۰/۳ درصد) و تراکم (۱۰ و ۱۶ قطعه پرنده در مترمربع) در سه مرحله آغازین، رشد و پایانی با استفاده از ۵۲۰ قطعه جوجه گوشتی سویه راس ۳۰۸ مورد بررسی قرار گرفتند. استفاده از مخمر اتولیز شده باعث کاهش معنی‌دار مصرف خوراک در دوره پایانی آزمایش شد. پرورش جوجه‌ها در تراکم بالا، باعث کاهش مصرف خوراک و افزایش وزن در مقایسه با شرایط تراکم نرمال، در دوره پایانی آزمایش شد. ضریب تبدیل خوراک در پرندگان تغذیه شده با مخمر اتولیز شده به طور معنی‌داری در مقایسه با تیمار شاهد در دوره آغازین بهبود یافت. صفات مرتبط با عملکرد و فراسنجه‌های فیزیولوژیکی جوجه‌های گوشتی، تحت تأثیر اثر متقابل مخمر و تراکم قرار نگرفتند. همچنین پرندگان پرورش یافته در تراکم بالا جمعیت لاکتوباسیل روده کور کمتری در مقایسه با پرندگان

پرورش یافته در تراکم نرمال نشان دادند. سطوح ۰/۲ و ۰/۳ درصد مخمر اتولیز شده باعث کاهش معنی دار جمعیت *ای کلای* روده کور در مقایسه با تیمار شاهد شد. نتایج نشان داد اگرچه استفاده از مخمر اتولیز شده در شرایط پرورشی متراکم نتوانست فراسنجه‌های عملکردی و فیزیولوژیکی حیوان را تحت تأثیر قرار دهد، اما استفاده از سطوح ۰/۲ و ۰/۳ درصد مخمر اتولیز شده در جیره باعث بهبود ضریب تبدیل خوراک و کاهش جمعیت *ای کلای* روده کور شد.

واژه‌های کلیدی: تراکم، اجزای لاشه، روده کور، فراسنجه‌های فیزیولوژیکی، مصرف خوراک

مقدمه

به دلیل تقاضای زیاد گوشت سفید از طرف مصرف کنندگان، صنعت طیور در سال‌های اخیر نقشی پیشرو در میان صنایع کشاورزی در بیشتر نقاط دنیا به عهده داشته است (Soltani alvar et al., 2017). همراه با توسعه مزارع پرورش طیور، روش‌های جدید و صنعتی پرورش نظیر افزایش تراکم، باعث قرارگرفتن طیور در معرض عوامل تنش‌زای محیطی مختلف از جمله واکسیناسیون، تنش گرمایی، تراکم بالای گله و تماس مستقیم با فضولات در بستر شده است. این عوامل می‌تواند پاسخ تنش را تحریک، ایمنی بدن را مختل کرده، و عوامل بیماری‌زای خارجی را به یک حیوان سالم انتقال دهد. تراکم گله به روش‌های مختلفی بیان می‌شود؛ روش اول براساس تعداد طیور به ازای واحد سطح یا میزان سطح برای هر پرنده است. روش دوم بر مبنای کیلوگرم وزن طیور در واحد سطح (مجموع وزن زنده در هر مترمربع) است (Hassanabadi and Mahdipour Rabori, 2009). در کشورهای مختلف، سطح تراکم گله بسته به شرایط بازار و روش پرورش می‌تواند متغیر باشد (Abbasi et al., 2019). تراکم بالای گله می‌تواند تنش‌زا باشد و تأثیرات مضر بر عملکرد و ایمنی جوجه‌های گوشتی داشته باشد (Houshmand et al., 2012). در پژوهشی، با تراکم ۱۳ پرنده در مترمربع در مقایسه با تراکم ۶ پرنده در مترمربع، پرندگان در پایان دوره وزن نهایی و مصرف خوراک روزانه کمتری داشتند. همچنین وزن کبد و بورس فابریسیوس با افزایش تراکم (۱۳ پرنده در مترمربع) کاهش معنی‌داری داشت (Simitzis et al., 2012). یافته‌های ابودابوس و همکاران (Abudabos et al., 2013) نشان داد که ضریب تبدیل خوراک جوجه‌های گوشتی با کاهش تراکم، در طول دوره رشد بهبود یافته است. کریدتایوپاس و همکاران (Kridtayopas et al., 2019) بیان نمودند که جوجه‌های گوشتی نگهداری شده در تراکم بالا در مقایسه با تراکم نرمال، جمعیت لاکتوباسیلوس کمتر و *ای کلای* بیشتری در ژژنوم، ایلئوم و روده کور داشتند. افزایش جمعیت میکروبی مفید دستگاه گوارش می‌تواند با جلوگیری از اتصال باکتری‌های بیماری‌زا به لایه اپیتلیال دستگاه گوارش، از رشد و تکثیر این باکتری‌ها جلوگیری کند (Loh and Blaut, 2012). بنابراین بهبود عملکرد و جمعیت میکروبی دستگاه گوارش با استفاده از افزودنی‌های مختلف شاید بتواند مفید باشد. مخمرها و محصولات مخمر می‌توانند به‌عنوان جایگزین برای آنتی‌بیوتیک‌ها برای تقویت رشد و مقاومت در برابر بیماری در طیور عمل کنند (Yalçın et al., 2010). مخمر اتولیز شده محصول تخریب سلولی است که توسط آنزیم خاص خودش فعال می‌شود و باعث حل شدن اجزای سلولی می‌شود و می‌تواند در تغذیه حیوانات نیز مورد استفاده قرار گیرد. بنابراین، استفاده از مخمر اتولیز شده در جیره غذایی جوجه‌های گوشتی می‌تواند اجزای سلولی و کربوهیدرات‌های دیواره سلولی را تأمین کند (Ahiwe et al., 2019b). محصولات دیواره سلولی مخمر بر غنای گونه‌ها و تنوع باکتریایی روده تأثیر می‌گذارد (Roto et al., 2015). اخیراً، وو و همکاران (Wu et al., 2018) دریافتند که تغذیه جوجه‌های عاری از پاتوژن با نوکلئوتیدهای مخمر جیره، باعث افزایش تنوع جمعیت میکروبی روده و فراوانی لاکتوباسیلوس می‌شود. در مطالعه آهیو و همکاران (Ahiwe et al., 2019a) گزارش شد که مخمر کامل و

مشتقات آن می‌توانند عملکرد جوجه‌های گوشتی را بهبود بخشند و از طریق تأثیر آن بر تعداد گلبول‌های سفید، لنفوسیت‌ها و مونوسیت‌ها، ممکن است با بهبود تنش ناشی از لیپوپلی‌ساکارید *سالمونلا* در جوجه‌های گوشتی مرتبط باشند. آن‌ها همچنین خاطر نشان کردند که مخمر اتولیز شده، دیواره سلولی مخمر و اجزای آنزیمی هیدرولیز شده آن زمانی که به جیره به مقدار ۲ گرم در کیلوگرم افزوده شوند، می‌توانند به عنوان جایگزین مناسبی برای آنتی‌بیوتیک‌ها در تولید جوجه‌های گوشتی عمل کنند. بنابراین با توجه به مطالب بیان شده، هدف از این تحقیق، بررسی سطوح مختلف مخمر اتولیز شده در جیره بر عملکرد و جمعیت میکروبی روده کور جوجه‌های گوشتی در شرایط متراکم می‌باشد.

مواد و روش‌ها

این پژوهش به مدت ۳۷ روز در ۳ مرحله آغازین (۱-۱۰ روزگی)، رشد (۱۱-۲۴ روزگی) و پایانی (۲۵-۳۷ روزگی) با استفاده از ۵۲۰ قطعه جوجه گوشتی یکروزه سویه تجاری راس ۳۰۸ در قالب طرح کاملاً تصادفی با آرایش فاکتوریل ۴ × ۲ با ۵ تکرار اجرا شد. تیمارهای آزمایشی شامل سطوح مختلف مخمر اتولیز شده ۰، ۰/۱، ۰/۲ و ۰/۳ درصد جیره و در ۲ سطح تراکم (۱۰ (تراکم نرمال) و ۱۶ (تراکم بالا) قطعه پرنده در هر مترمربع بودند. جیره پایه مورد استفاده مطابق نیازهای ذکر شده در راهنمای پرورش جوجه‌های گوشتی سویه راس ۳۰۸، تنظیم و به صورت آردی در اختیار پرندگان قرار گرفت (جدول ۱). مخمر اتولیز شده مورد استفاده از شرکت کاوشگر سپهر جوان (خوزستان، ایران) تهیه شد که آنالیز آن در جدول ۲ ذکر شده است. مخمر مورد نظر در مقادیر مشخص به جیره‌ها اضافه و سپس در میکسر به طور کامل با جیره مخلوط شد. تغذیه جوجه‌ها بصورت دستی و آزاد انجام شد. دمای سالن پرورش در روز اول حدود ۳۲-۳۳ درجه سانتی‌گراد بود. در طول دوره پرورش با افزایش سن جوجه، به ازاء هر هفته به اندازه ۲ درجه سانتی‌گراد دما کاهش داده شد. رطوبت استاندارد دوره پرورش ۶۰-۵۵ درصد برای جوجه‌های گوشتی در نظر گرفته شد. در سه روز اول دوره پرورش، روشنایی به مدت ۲۴ ساعت در نظر گرفته شد و در ادامه بصورت ۲۳ ساعت روشنایی و یک ساعت تاریکی اعمال شد.

جدول ۱- اجزای خوراک و ترکیب مواد مغذی جیره پایه مورد استفاده در دوره‌های مختلف آزمایش

Table 1- Diet ingredients and nutrient composition of basal diet at different period of experiment

اجزای جیره (%) Ingredients (%)	آغازین Starter	رشد Grower	پایانی Finisher
ذرت Corn	46.83	51.46	55.50
کنجاله سویا (۴۴٪ پروتئین خام) Soybean meal (44% CP)	39.06	35.00	31.56
کنجاله کلوتن ذرت (۶۰٪ پروتئین خام) Corn gluten meal (60%CP)	5.00	4.00	2.50
روغن آفتابگردان Sunflower oil	4.50	5.30	6.50
سنگ آهک Limestone	1.17	1.12	1.00
دی کلسیم فسفات Dicalcium phosphate	1.85	1.60	1.48
سدیم کلراید Sodium chloride	0.30	0.30	0.30
جوش شیرین Sodium Bicarbonate	0.18	0.18	0.18

مکمل ویتامینه و مواد معدنی ^{۱،۲}	0.50	0.50	0.50
Mineral and vitamin premix ^{1,2}			
دی ال- متیونین	0.31	0.28	0.28
DL-Methionine			
ال-لیزین هیدروکلراید	0.30	0.26	0.20
L-lysine HCl			
آنالیز محاسبه شده (%)			
Calculated analysis (%)			
انرژی قابل سوخت و ساز ظاهری (کیلوکالری بر کیلوگرم)	3011	3100	3200
AME _n (Kcal/ kg)			
پروتئین خام	23.07	21.50	19.51
Crude protein			
کلسیم	0.95	0.87	0.79
Calcium			
فسفر قابل دسترس	0.48	0.43	0.40
Available phosphorus			
سدیم	0.20	0.16	0.16
Sodium			
لیزین	1.44	1.30	1.16
Lysine			
متیونین	0.70	0.64	0.61
Methionine			
متیونین + سیستئین	1.08	0.99	0.91
Methionine + Cysteine			

^۱ مکمل مواد معدنی و ویتامینی مقادیر زیر را به ازای هر کیلوگرم جیره تامین می نمودند: Mn: ۳۹۶۸۰ میلی گرم؛ Fe: ۲۰۰۰۰ میلی گرم؛ Zn: ۳۳۸۸۰ میلی گرم؛ Cu: ۴۰۰۰ میلی گرم؛ I: ۳۹۷ میلی گرم؛ Se: ۸۰ میلی گرم؛ ویتامین A: ۳۶۰۰۰۰۰ واحد بین المللی؛ ویتامین D₃: ۸۰۰۰۰۰ واحد بین المللی؛ ویتامین E: ۱۴۴۰۰ میلی گرم؛ ویتامین K₃: ۸۰۰ میلی گرم؛ ویتامین B₁: ۷۰۰ میلی گرم؛ ویتامین B₂: ۲۶۴۰ میلی گرم؛ ویتامین B₆: ۱۱۷۶ میلی گرم؛ ویتامین B₉: ۴۰۰ میلی گرم؛ ویتامین B₁₂: ۶ میلی گرم؛ نیاسین، ۱۱۸۸۰ میلی گرم؛ کلسیم پنتوتنات، ۳۹۲۰ میلی گرم؛ بیوتین، ۴۰ میلی گرم و کولین کلراید، ۱۰۰۰۰۰ میلی گرم.

^{۱،۲} Provided the following (per kg of diet): Mn: 39,680 mg; Fe: 20,000 mg; Zn: 33,880 mg; Cu: 4,000 mg; I: 397 mg; Se: 80 mg, 3,600,000 IU Vitamin A; 800,000 IU Vitamin D₃; 14,400 mg Vitamin E; 700 mg vitamin B₁; 800 mg vitamin K₃; 2,640 mg vitamin B₂; 1,176 mg vitamin B₆; 400 mg vitamin B₉; 6 mg vitamin B₁₂; 11,880 mg Niacin; 3,920 mg Calcium pantothenate; 40 mg Biotin; Choline chloride: 100,000 mg.

جدول ۲- آنالیز مخمر اتولیز شده مورد استفاده در آزمایش (ارائه شده توسط شرکت سازنده)

Table 2- Analysis of autolyzed yeast used in the experiment (Provided by the manufacturer)

اجزاء تشکیل دهنده	واحد	مقدار
Components	Unit	Amount
ماده خشک	%	95
Dry matter		
پروتئین کل	%	48
Total protein		

کربوهیدرات کل	%	39
Total carbohydrates		
مانان الیگوساکارید	%	10
Mannan oligosaccharides		
بتاگلوکان	%	15
β -glucans		
نوکلئوتید	%	5
Nucleotide		
ویتامین B1	mg.100g ⁻¹	6
Vitamin B1		
ویتامین B2	mg.100g ⁻¹	8
Vitamin B2		
ویتامین B3	mg.100g ⁻¹	30
Vitamin B3		
ویتامین B5	mg.100g ⁻¹	55
Vitamin B5		

فراسنجه‌های عملکردی شامل مصرف خوراک و افزایش وزن بدن به صورت دوره‌ای اندازه‌گیری و ضریب تبدیل خوراک محاسبه شد. در روز پایانی پرورش (روز ۳۷) از هر واحد آزمایشی ۲ قطعه پرنده نزدیک به میانگین هر پن توزین و کشتار شد. بعد از کشتار، وزن دستگاه گوارش، سنگدان، ران، سینه، طحال، کبد، و پانکراس اندازه‌گیری و به صورت درصدی از وزن زنده تعیین شد.

جهت بررسی جمعیت میکروبی روده کور جوجه‌های گوشتی، در سن ۳۷ روزگی ۲ پرنده از هر تکرار انتخاب و کشتار شد، و روده کور جدا و در شرایط استریل و در کنار یخ به آزمایشگاه میکروبیولوژی منتقل شدند. به منظور شمارش لاکتوباسیل‌ها از محیط کشت ام آر اس آگار، برای شمارش کلی فرم‌ها از محیط کشت مک کانکی آگار و برای شمارش ای‌کولای از محیط کشت ای ام بی آگار استفاده شد. محیط کشت‌های حاوی باکتری‌های لاکتوباسیل در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد تحت شرایط بی‌هوازی به مدت ۴۸ ساعت در انکوباسیون قرار گرفتند. باکتری‌های ای‌کلای و کلی فرم در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد تحت شرایط هوازی به مدت ۲۴ ساعت در انکوباسیون نگهداری شدند. در پایان تعداد کلنی باکتری‌های هر پتری دیش شمارش شد و تعداد واحدهای تشکیل دهنده پرگنه‌های میکروبی بصورت لگاریتمی به ازای هر گرم محتویات روده کور بیان شد. داده‌های بدست آمده با استفاده از نرم‌افزار آماری SAS (۱۹۹۹)، رویه GLM و در قالب طرح کاملاً تصادفی با آرایش فاکتوریل ۳×۲ با ۶ تیمار و ۵ تکرار مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفتند. همچنین مقایسه میانگین‌ها توسط آزمون چند دامنه‌ای دانکن و در سطح احتمال ۵ درصد صورت گرفت. مدل آماری طرح مطابق رابطه زیر بود:

$$Y_{ijk} = \mu + A_i + B_j + (AB)_{ij} + e_{ijk}$$

رابطه ۱

در این رابطه، Y_{ijk} : مقدار هر مشاهده، μ : میانگین مشاهدات، A_i : اثر سطح i از عامل A (اثر سطوح مختلف مخمر اتولیز شده)، B_j : اثر سطح j از عامل B (اثر سطح تراکم)، $(AB)_{ij}$: اثر متقابل دو فاکتور A و B (اثر متقابل بین مخمر اتولیز شده و سطح تراکم)، e_{ijk} : اثر خطای آزمایش، i : سطوح فاکتور اول (۴ سطح)، j : سطوح فاکتور دوم (دو سطح) و k : تعداد تکرار (۵ تکرار) است.

نتایج و بحث

تأثیر سطوح مختلف مخمر و تراکم بر میزان خوراک مصرفی، افزایش وزن و ضریب تبدیل خوراک جوجه‌های گوشتی به ترتیب در جداول ۳، ۴ و ۵ نشان داده شده است. با توجه به نتایج مقایسه میانگین داده‌ها، اثرات متقابل بین مخمر و تراکم، بر مصرف خوراک، افزایش وزن و ضریب تبدیل خوراک در دوره‌های مختلف تحت تأثیر قرار نگرفت. در دوره پایانی (۲۵ تا ۳۷ روزگی) و کل دوره (۱ تا ۳۷ روزگی) بین سطوح مخمر تفاوت معنی‌داری وجود داشت ($P \leq 0/05$). بطوریکه پرندگان تغذیه شده با جیره حاوی مخمر اتولیز شده مصرف خوراک کمتری در مقایسه با جیره بدون مخمر داشتند. در دوره پایانی و کل دوره نیز، تفاوت معنی‌داری بین تراکم نرمال و بالا در مصرف خوراک و افزایش وزن مشاهده شد ($P \leq 0/05$). بطوریکه پرندگان پرورش یافته در تراکم بالا به طور معنی‌داری مصرف خوراک و افزایش وزن کمتری در مقایسه با پرندگان پرورش یافته در تراکم نرمال نشان دادند. در دوره آغازین، پرندگان تغذیه شده با مخمر اتولیز شده ضریب تبدیل خوراک بهتری در مقایسه با پرندگان تغذیه شده با جیره بدون مخمر داشتند ($P \leq 0/05$). همچنین در کل دوره پرورش، جیره‌های حاوی ۰/۲ و ۰/۳ درصد مخمر اتولیز شده در مقایسه با تیمار شاهد ضریب تبدیل خوراک بهتری نشان دادند ($P \leq 0/05$).

در توافق با یافته‌های این پژوهش، هوشمند و همکاران ([Houshmand et al., 2012](#))، دو سطح پری‌بیوتیک (با یا بدون پری‌بیوتیک) و تراکم‌های ۱۰ و ۱۶ پرند در مترمربع را مورد بررسی قرار دادند و بیان کردند که اثر متقابل پری‌بیوتیک و تراکم نگهداری تأثیر معنی‌داری بر مصرف خوراک، اضافه وزن و ضریب تبدیل خوراک جوجه‌های گوشتی نداشته است. در تضاد با یافته‌های این پژوهش، کرار و همکاران ([Karar et al., 2023](#)) با بررسی سه سطح تراکم (۱۰، ۱۳ و ۱۵ پرند در مترمربع) و دو سطح پری‌بیوتیک (سطح اول: بدون پری‌بیوتیک و سطح دوم: ۶۲/۵ گرم مانان الیگوساکارید و ۶۲/۵ گرم بتاگلوکان در هر لیتر آب)، بیان کردند که اثر متقابل تراکم و پری‌بیوتیک بطور معنی‌داری مصرف خوراک و افزایش وزن پرندگان را در طول دوره آزمایش بهبود داده است. همچنین این محققین بیان کردند تیمار با تراکم پایین و حاوی پری‌بیوتیک بهترین ضریب تبدیل خوراک را نشان داده است.

در تضاد با یافته‌های پژوهش حاضر، وارگاس رودریگوئیز و همکاران ([Vargas-Rodríguez et al., 2013](#)) تراکم‌های ۱۰ و ۱۶ پرند در مترمربع را مورد بررسی قرار دادند و بیان کردند که افزایش تراکم تأثیر معنی‌داری بر مصرف خوراک و ضریب تبدیل خوراک جوجه‌های گوشتی ندارد. در توافق با پژوهش حاضر، توماس و همکاران ([Thomas et al., 2004](#)) نیز گزارش دادند که جوجه‌های گوشتی با تراکم ۵ پرند در مترمربع رشد سریعتری دارند و نسبت به جوجه‌های گوشتی با تراکم ۱۰، ۱۵ یا ۲۰ پرند در مترمربع، خوراک بیشتری مصرف می‌کنند. در مطالعه حاضر در تراکم بالا، مصرف خوراک در دوره پایانی و کل دوره نسبت به تراکم نرمال به ترتیب ۲۳۱/۱۳ گرم و ۲۴۵/۰۶ گرم کاهش یافت. نشان داده شده است که تراکم بالا باعث نگهداری دمای بدن پرند و در نتیجه منجر به کاهش مصرف خوراک می‌شود ([Emmans and Charles, 1977](#)). از طرفی، کاهش مصرف خوراک در پی افزایش تراکم جوجه‌ریزی به کاهش میزان دسترسی پرنده‌ها به فضای دانخوری نسبت داده شده است ([Nahashon et al., 2011](#)). در توافق با یافته‌های پژوهش حاضر، در مطالعه سیمیتزیس و همکاران ([Simitzis et al., 2012](#))، جوجه‌های گوشتی در تراکم‌های بالاتر نسبت به تراکم‌های کمتر وزن نهایی بدن کمتری داشتند، بطوری که میانگین کاهش تقریباً ۲۰۰ گرم در وزن نهایی بدن در تراکم بالاتر نسبت به تراکم کمتر مشاهده شد. در پژوهش کریزیو و همکاران ([Kryeziu et al., 2018](#))، نیز با افزایش تعداد پرندگان در مترمربع، وزن زنده نهایی پرندگان کاهش یافت. افزایش تراکم ممکن است منجر به محدودیت حرکتی شود که در نتیجه مصرف خوراک را کاهش می‌دهد و به دنبال آن وزن بدن کاهش می‌یابد ([Kryeziu et al., 2018](#)). در مطالعه حاضر، در دوره پایانی و نیز کل دوره کاهش وزن حدوداً ۹۶ گرمی در

تراکم بالا نسبت به تراکم پایین مشاهده شد. دلیل کاهش وزن در پرندگان تحت تنش تراکم می‌تواند به دلیل کاهش مصرف خوراک باشد.

در پژوهش حاضر افزودن مخمر اتولیز شده به جیره باعث کاهش مصرف خوراک و بهبود ضریب تبدیل خوراک در مقایسه با تیمار بدون مخمر شد اما بر داده‌های افزایش وزن تأثیری نداشت. در توافق با این یافته‌ها، سالیانه و همکاران (Salianeh et al., 2011) گزارش نمودند که افزودن پری‌بیوتیک به جیره، به طور معنی‌داری، مصرف خوراک را در مقایسه با تیمار کنترل در جوجه‌های گوشتی کاهش داد. شاید بتوان دلیل کاهش مصرف خوراک در اثر استفاده از مخمر اتولیز شده را به بهبود قابلیت هضم مواد مغذی و دسترسی بهتر آنها در جوجه‌های گوشتی نسبت داد. در توافق با یافته‌های این پژوهش، در مطالعه مورالس لویز و همکاران (Morales-López et al., 2009)، افزودن مخمر به جیره تأثیر معنی‌داری بر افزایش وزن جوجه‌های گوشتی نداشت. ژانگ و همکاران (Zhang et al., 2005) افزایش وزن بیشتری را در پرندگان تغذیه شده با دیواره سلولی مخمر در مقایسه با گروه شاهد از هفته ۰ تا ۵ گزارش کردند، اگرچه تفاوت معنی‌داری در مصرف خوراک مشاهده نشد. ریزینگر و همکاران (Reisinger et al., 2012) نشان دادند که وزن بدن و افزایش وزن روزانه در پرندگان دریافت کننده ۰/۱ درصد مشتقات مخمر در مقایسه با گروه شاهد در روزهای ۱۴ تا ۳۵ و روزهای ۱ تا ۳۵ بیشتر بود. در توافق با یافته‌های این پژوهش، یالسن و همکاران (Yalçın et al., 2013)، بیان کردند که ضریب تبدیل خوراک در ۱ تا ۲۱ روزگی با استفاده از مخمر اتولیز شده در سطوح ۱، ۲، ۳ و ۴ گرم بر کیلوگرم در جوجه‌های گوشتی بهبود یافت. این محققین بهبود ضریب تبدیل خوراک را به دلیل کاهش بار باکتریایی بیماری‌زا در روده توسط مخمر اتولیز شده گزارش کردند. در مطالعه حاضر، ضریب تبدیل خوراک در شرایط بدون مخمر بیشتر بود هرچند در بین تیمارهای مخمر یعنی ۰/۱، ۰/۲ و ۰/۳ درصد نیز بیشترین میزان ضریب تبدیل خوراک مربوط به تیمار ۰/۱ درصد و کمترین آن مربوط به تیمار ۰/۳ درصد بود. از آنجا که ضریب تبدیل خوراک شاخصی است که از تقسیم مصرف خوراک به اضافه وزن پرندگان به دست می‌آید، شاید بتوان دلیل بهبود ضریب تبدیل خوراک در پرندگان تغذیه شده با مخمر اتولیز شده را به کاهش مصرف خوراک و افزایش وزن این پرندگان نسبت داد.

جدول ۳- تأثیر سطوح مختلف مخمر اتولیز شده و سطح تراکم بر مصرف خوراک جوجه‌های گوشتی در طول دوره آزمایش (گرم به ازای پرنده)

Table 3- The effect of different levels of autolyzed yeast and density level on feed intake of broilers during the experimental period (g/b)

تیمار Treatment	دوره پایانی (۲۵ تا ۳۷ روزگی) Finisher period (25-37 d)	دوره رشد (۱۱ تا ۲۴ روزگی) Grower period (11-24 d)	دوره آغازین (۱ تا ۱۰ روزگی) Starter period (1-7 d)	کل دوره (۱ تا ۳۷ روزگی) Whole period (1-37 d)
تراکم Density	مخمر (%) Yeast (%)			
0	230.300	1077.20	2126.46	3434.0
0.1	210.60	1079.40	1986.49	3276.4
0.2	211.56	1045.98	1986.59	3244.1
0.3	219.77	1075.13	1932.52	3227.4
0	217.36	1080.17	1918.48	3216.0

بالا	0.1	216.24	1035.25	1723.94	2975.4
high	0.2	220.22	1064.37	1732.18	3016.8
	0.3	223.43	1037.19	1731.83	2993.5
SEM		5.92	35.47	64.10	86.84
مخمر (%) Yeast (%)					
0		223.83	1078.68	2022.47 ^a	3324.98 ^a
0.1		213.42	1057.33	1855.17 ^b	3125.91 ^b
0.2		215.89	1055.18	1859.38 ^b	3130.46 ^b
0.3		221.60	1056.16	1832.67 ^b	3110.44 ^b
SEM		4.18	25.08	45.33	61.40
تراکم Density					
نرمال normal		218.06	1069.43	2007.99 ^a	3295.48 ^a
بالا high		219.31	1054.25	1776.86 ^b	3050.42 ^b
SEM		2.96	17.73	32.05	43.42
P-Value					
مخمر Yeast		0.278	0.894	0.021	0.059
تراکم Density		0.766	0.549	< 0.001	< 0.0001
اثر متقابل مخمر و تراکم Yeast × density		0.280	0.773	0.945	0.962

^{a-b} در هر ستون میانگین‌های دارای حروف متفاوت از نظر آماری اختلاف معنی‌داری با هم دارند ($P \leq 0.05$)

^{a-b} In each column, the means with different superscripts have a significant difference ($P \leq 0.05$)

جدول ۴- تأثیر سطوح مختلف مخمر اتولیز شده و سطح تراکم بر افزایش وزن جوجه‌های گوشتی در طول دوره آزمایش (گرم به ازای پرنده)

Table 4- The effect of different levels of autolyzed yeast and density level on weight gain of broilers during the experimental period (g/b)

تیمار Treatment	دوره آغازین (۱ تا ۱۰ روزگی) Starter period (1-7 d)	دوره رشد (۱۱ تا ۲۴ روزگی) Grower period (11-24 d)	دوره پایانی (۲۵ تا ۳۷ روزگی) Finisher period (25-37 d)	کل دوره (۱ تا ۳۷ روزگی) Whole period (1-37 d)	
تراکم density	مخمر (%) Yeast (%)				
نرمال normal	0	179.80	721.00	1262.40	2163.20
	0.1	172.60	746.20	1228.30	2147.10
	0.2	175.90	730.91	1237.27	2144.08

	0.3	190.16	757.93	1235.62	2183.71
بالا	0	174.05	719.17	1174.92	2068.14
High	0.1	182.72	708.78	1101.53	1993.03
	0.2	194.78	754.27	1167.50	2116.56
	0.3	194.80	739.70	1141.70	2076.20
SEM		6.99	23.08	46.55	52.39
مخمر (%)					
Yeast (%)					
	0	176.92	720.08	1218.66	2115.67
	0.1	177.66	727.49	1164.92	2070.07
	0.2	185.34	742.59	1202.39	2130.32
	0.3	192.48	748.81	1188.66	2129.95
SEM		4.94	16.32	32.91	37.05
تراکم					
Density					
نرمال		179.61	739.01	1240.90 ^a	2159.52 ^a
normal					
بالا		186.58	730.48	1146.41 ^b	2063.48 ^b
High					
SEM		3.49	11.54	23.27	26.19
P-Value					
مخمر		0.108	0.583	0.700	0.626
Yeast					
تراکم		0.168	0.604	0.007	0.014
Density					
اثر متقابل					
مخمر و تراکم		0.369	0.605	0.941	0.686
Yeast × density					

^{a-b} در هر ستون میانگین‌های دارای حروف متفاوت از نظر آماری اختلاف معنی‌داری با هم دارند ($P \leq 0.05$)
^{a-b} In each column, the means with different superscripts have a significant difference ($P \leq 0.05$)

جدول ۵- تأثیر سطوح مختلف مخمر اتولیز شده و سطح تراکم بر ضریب تبدیل خوراک جوجه‌های گوشتی در طول دوره آزمایش

Table 5- The effect of different levels of autolyzed yeast and density level on feed conversion ratio of broilers during the experimental period

تیمار		دوره آغازین (۱ تا ۱۰ روزگی)	دوره رشد (۱۱ تا ۲۴ روزگی)	دوره پایانی (۲۵ تا ۳۷ روزگی)	کل دوره (۱ تا ۳۷ روزگی)
Treatment		Starter period (1-7 d)	Grower period (11-24 d)	Finisher period (25-37 d)	Whole period (1-37 d)
تراکم	مخمر (%)				
density	Yeast (%)				
	0	1.28	1.49	1.69	1.59
نرمال	0.1	1.22	1.44	1.61	1.52
normal	0.2	1.20	1.43	1.60	1.51
	0.3	1.16	1.42	1.56	1.47
	0	1.25	1.50	1.64	1.56

بالا	0.1	1.18	1.46	1.56	1.49
high	0.2	1.13	1.41	1.49	1.42
	0.3	1.14	1.40	1.54	1.44
SEM		0.031	0.041	0.070	0.040
خمیر (%)					
Yeast (%)					
0		1.27 ^a	1.49	1.67	1.57 ^a
0.1		1.20 ^b	1.45	1.59	1.50 ^{ab}
0.2		1.16 ^b	1.42	1.55	1.47 ^b
0.3		1.15 ^b	1.41	1.55	1.46 ^b
SEM		0.022	0.029	0.049	0.028
تراکم					
density					
نرمال		1.21	1.45	1.62	1.52
normal					
بالا		1.18	1.44	1.56	1.48
high					
SEM		0.015	0.020	0.035	0.020
P-Value					
خمیر		0.0041	0.177	0.290	0.031
Yeast					
تراکم		0.107	0.919	0.248	0.134
density					
اثر متقابل خمیر و					
تراکم		0.830	0.962	0.931	0.876
Yeast ×					
density					

^{a-b} در هر ستون میانگین‌های دارای حروف متفاوت از نظر آماری اختلاف معنی‌داری با هم دارند ($P \leq 0.05$)

^{a-b} In each column, the means with different superscripts have a significant difference ($P \leq 0.05$)

جدول ۶ تأثیر تراکم و سطوح مختلف مخمر اتولیز شده را بر وزن نسبی اجزای لاشه جوجه‌های گوشتی در سن ۳۷ روزگی نشان می‌دهد. اثر متقابل مخمر اتولیز شده و تراکم بر وزن نسبی اجزای لاشه معنی‌دار نشده است. همچنین وزن نسبی اجزای لاشه جوجه‌های گوشتی تحت تأثیر اثرات اصلی تراکم و نیز مخمر اتولیز شده قرار نگرفت. در توافق با یافته‌های این پژوهش، کرار و همکاران ([Karar et al., 2023](#)) نیز با بررسی سه سطح تراکم (۱۰، ۱۳ و ۱۵ پرند در مترمربع) و دو سطح پری‌بیوتیک (سطح اول: بدون پری‌بیوتیک و سطح دوم: ۶۲/۵ گرم مانان الیگوساکارید و ۶۲/۵ گرم بتاگلوکان در هر لیتر آب)، بیان کردند که اثر متقابل تراکم و پری‌بیوتیک تأثیر معنی‌داری بر اجزای لاشه جوجه‌ها نداشته است.

جدول ۶- تأثیر سطوح مختلف مخمر اتولیز شده و سطح تراکم بر وزن نسبی اجزای لاشه جوجه‌های گوشتی در سن ۳۷ روزگی (درصدی از وزن زنده بدن)

Table 6- The effect of different levels of autolyzed yeast and density level on the relative weight of the carcass characteristics of broiler chickens at the age of 37 days (percentage of live body weight)

تیمار	پانکراس	سنگدان	کل دستگاه گوارش	طحال	کبد	ران	سینه
Treatment	Pancreas	Gizzard	Gastrointestinal tract	Spleen	Liver	Thigh	Breast

تراکم density	مخمر (%) Yeast (%)							
	0	0.27	2.52	12.56	0.07	2.06	19.24	25.93
نرمال normal	0.1	0.26	2.59	12.80	0.06	2.04	19.22	25.63
	0.2	0.25	2.32	12.14	0.07	2.02	19.04	26.17
	0.3	0.25	2.39	12.62	0.06	2.11	19.23	25.64
بالا high	0	0.27	2.46	12.27	0.06	2.13	19.25	26.15
	0.1	0.24	2.37	12.34	0.06	2.01	19.01	25.66
	0.2	0.25	2.53	12.56	0.06	2.09	19.24	25.92
	0.3	0.26	2.49	12.14	0.06	1.97	19.16	25.33
SEM		0.0108	0.05	0.24	0.005	0.06	0.11	0.08
مخمر (%) Yeast (%)								
0		0.26	2.56	12.68	0.06	2.07	19.23	25.78
0.1		0.25	2.35	12.38	0.06	2.05	19.13	25.91
0.2		0.25	2.41	12.31	0.05	2.06	19.13	25.90
0.3		0.25	2.51	12.38	0.06	2.07	19.20	25.62
SEM		0.0076	0.04	0.17	0.0035	0.03	0.07	0.06
تراکم density								
نرمال normal		0.26	2.46	12.49	0.065	2.07	19.13	26.04
بالا High		0.25	2.46	12.38	0.059	2.03	19.21	25.56
SEM		0.0054	0.02	0.12	0.0025	0.03	0.05	0.04
P-Value								
مخمر Yeast		0.8379	0.3031	0.8080	0.5602	0.9434	0.9839	0.8737
تراکم Density		0.6158	0.9804	0.6952	0.1694	0.4169	0.7184	0.0937
اثر متقابل مخمر و تراکم Yeast × density		0.5321	0.8569	0.7799	0.6170	0.4332	0.9467	0.9851

جدول ۷ بررسی اثر تیمارهای تراکم، مخمر اتولیز شده و اثر متقابل آنها بر جمعیت میکروبی روده کور (کلی فرم، لاکتوباسیل و ای کلای) جوجه‌های گوشتی در سن ۳۷ روزگی را نشان می‌دهد. اثر متقابل تراکم و مخمر اتولیز شده تأثیر معنی‌داری بر جمعیت میکروبی روده کور نداشت ($P > 0.05$). استفاده از سطوح ۰/۲ و ۰/۳ درصد مخمر اتولیز شده تنها توانست باعث کاهش معنی‌دار جمعیت ای کلای روده کور در مقایسه با سطح ۰/۱ درصد و تیمار بدون مخمر شود ($P \leq 0.05$). همچنین در بررسی اثرات اصلی، تراکم بالا باعث کاهش معنی‌دار جمعیت لاکتوباسیل روده کور در مقایسه با تراکم نرمال شد ($P \leq 0.05$). در توافق با یافته‌های این پژوهش، چنگیز و همکاران (Cengiz et al., 2015) دو سطح پروبیوتیک ۰/۵ و ۱ گرم در هر کیلوگرم جیره پایه و تراکم‌های ۱۰ و ۲۰ پرند در متربع را مورد بررسی قرار دادند و بیان کردند که اثر متقابل پروبیوتیک و تراکم تأثیر معنی‌داری بر تعداد کل باکتری‌های هوازی، سالمونلا و لاکتوباسیل روده جوجه‌های گوشتی نداشته است.

در پژوهش حاضر، تغذیه جوجه‌های گوشتی با مخمر اتولیز شده جمعیت باکتری‌های *ای کلای* را در روده کور کاهش داد. در توافق با یافته‌های این پژوهش، یالسن و همکاران (Yalçın et al., 2013) گزارش نمودند که جمعیت *ای کلای* تحت تأثیر مخمر اتولیز شده کاهش یافت اما تعداد کل باکتری‌های هوازی در ایلئوم و ژژنوم تحت تأثیر مخمر اتولیز شده قرار نگرفت. سالاری و جاویدانه (Salari and Javidaneh, 2023) نشان دادند که افزودن مخمر اتولیز شده در سطوح ۵۰۰ و ۷۰۰ سی‌سی در ۱۰۰۰ لیتر آب به طور معنی‌داری، جمعیت *لاکتوباسیل* را افزایش و جمعیت *کلی‌فرم‌های* روده کور را در مرغان تخم‌گذار کاهش داد. همچنین افزودن مخمر اتولیز شده در سطح ۷۵۰ سی‌سی در ۱۰۰۰ لیتر آب به طور معنی‌داری جمعیت *ای کلای* روده کور را در مقایسه با سایر تیمارها کاهش داد. یانگ و همکاران (Yang et al., 2008) نشان دادند که جمعیت *کلی‌فرم ایلئوم* در جوجه‌های گوشتی که با مکمل مانان الیگوساکاریدهای خوراکی تغذیه شده بودند، کاهش یافت. پری‌بیوتیک‌ها توسط دستگاه گوارش هضم و جذب نمی‌شوند و به عنوان منبع غذایی برای باکتری‌های مفیدی مثل *لاکتوباسیل‌ها* و *بیفیدوباکترها* در قسمت پایینی روده استفاده می‌شوند (Adhikari and Kim, 2017). به لحاظ ساختار شیمیایی، پری‌بیوتیک‌هایی مثل فروکتوالیگوساکاریدها توسط باکتری‌های روده تخمیر می‌شوند در حالی که مانان الیگوساکاریدها با اتصال به باکتری‌های مضر *ای کلای* و *سالمونلا* باعث کاهش کلنی شدن آنها می‌شوند. این عمل باعث کاهش اتصال ریزجانداران مضر به سلول‌های اپیتلیوم روده و درنهایت، باعث دفع آنها از طریق فضولات می‌شود (Adhikari et al., 2018). شاید دلیل کاهش جمعیت روده کور *ای کلای* و *کلی‌فرم* در سطح بالای مخمر اتولیز شده به همین علت باشد.

در پژوهش حاضر، با افزایش تراکم، میزان باکتری *لاکتوباسیلوس* روده کور کاهش یافت. در تضاد با این یافته‌ها، در پژوهش کریدتایوپاس و همکاران (Kridtayopas et al., 2019)، تعداد باکتری *ای کلای* در جوجه‌های تحت تراکم بالا افزایش یافت و گونه‌های *سالمونلا* نیز در ژژنوم و روده کور تشخیص داده شد. بنابراین، واضح است که تنش ناشی از تراکم بالا جمعیت میکروبی روده را مختل می‌کند. میمندی پور و همکاران (Meimandipour et al., 2010) گزارش دادند که تنش منجر به رشد بیش از حد باکتری‌های بیماری‌زا و کاهش جمعیت باکتری‌های مفید می‌شود، که داده‌های پژوهش حاضر در مورد کاهش جمعیت *لاکتوباسیل* روده کور در پرندگان پرورش یافته در تراکم بالا را تأیید می‌کند. در توافق با یافته‌های این پژوهش، چنگیز و همکاران (Cengiz et al., 2015)، نیز گزارش کردند که تعداد باکتری *لاکتوباسیل* در تراکم بالا (۲۰ پرند در مترمربع) کاهش یافته است.

جدول ۷- تأثیر سطوح مختلف مخمر اتولیز شده و سطح تراکم بر جمعیت میکروبی روده کور جوجه‌های گوشتی در سن ۳۷ روزگی (لگاریتم تشکیل کلونی به ازای گرم محتویات)

Table 7- The effect of different levels of autolyzed yeast and density level on the microbial population of the cecum of broiler chickens at the age of 37 days (Log CFU.g⁻¹)

تیمار Treatment	<i>ای کلای</i> <i>E. coli</i>	<i>لاکتوباسیل</i> <i>Lactobacillus</i>	<i>کلی‌فرم</i> <i>Coliform</i>
تراکم Density	مخمر (%) Yeast (%)		
	0	8.84	8.97
	0.1	8.87	9.03
نرمال Normal	0.2	8.74	9.12
	0.3	8.68	9.15
			8.74
			8.65
			8.54
			8.58

	0	9.10	8.78	8.84
بالا	0.1	8.84	8.87	8.68
High	0.2	8.76	8.91	8.66
	0.3	8.73	8.94	8.61
SEM		0.06	0.014	0.02
خمیر (%) Yeast (%)				
0		8.97 ^a	8.88	8.79
0.1		8.81 ^{ab}	8.95	8.67
0.2		8.74 ^b	9.02	8.60
0.3		8.70 ^b	9.05	8.60
SEM		0.043	0.01	0.018
تراکم Density				
نرمال Normal		8.75	9.01 ^a	8.63
بالا High		8.86	8.88 ^b	8.70
SEM		0.03	0.007	0.013
P-Value				
خمیر Yeast		0.0416	0.1426	0.1926
تراکم Density		0.1396	0.0013	0.318
اثر متقابل خمیر و تراکم Yeast × density		0.5787	0.9808	0.9521

^{a-b} در هر ستون میانگین‌های دارای حروف متفاوت از نظر آماری اختلاف معنی‌داری با هم دارند ($P \leq 0.05$)

^{a-b} In each column, the means with different superscripts have a significant difference ($P \leq 0.05$)

جدول ۸ تاثیر سطوح مختلف مخمر اتولیز شده در شرایط پرورش متراکم را نشان می‌دهد. هزینه خوراک، درآمد فروش و سود خالص حاصل از آن تحت تاثیر اثر متقابل تراکم و مخمر اتولیز شده قرار نگرفت. با افزایش سطح مخمر در جیره، هزینه خوراک به طور معنی‌داری کاهش یافت ($P < 0.05$) در حالیکه درآمد فروش و سود خالص تحت تاثیر قرار نگرفت. همچنین شاخص‌های مورد بررسی تحت تاثیر تراکم قرار نگرفتند. در پژوهشی گزارش شد که با افزایش تراکم جوجه‌های گوشتی، مقدار تولید در هر متر مربع افزایش و هزینه تولید به ازای هر کیلوگرم وزن زنده بدن پرنده، کاهش می‌یابد (Hassanabadi and Mahdipour Rabori, 2009). مانان الیگوساکاریدها به باکتریهای بیماریزا متصل می‌شوند و از اتصال آنها به دیواره روده جلوگیری کرده و باعث دفع باکتریهای بیماریزا می‌شوند و به عنوان یک ماده مغذی برای باکتریهای مفید عمل می‌کنند (Firon et al., 1983). مخمر اتولیز شده باعث کاهش جمعیت باکتریایی مضر و بهبود سلامت روده می‌شود (Salari and Javidaneh, 2023). در واقع شاید بتوان دلیل کاهش هزینه خوراک تحت تاثیر مخمر را به کاهش مصرف خوراک نسبت داد. در پژوهشی با استفاده از سطوح ۰/۲، ۰/۴ و ۰/۶ درصد مخمر اتولیز شده در شرایط تنش تراکم در مرغ‌های تخمگذار گزارش شد که هزینه خوراک، درآمد فروش و سود خالص حاصل از آن تحت تاثیر تراکم و اثر متقابل تراکم و مخمر اتولیز شده قرار نگرفت. اما با افزودن مخمر اتولیز شده به جیره، هزینه بیشتری صرف تهیه جیره گردید و هر چه سطح مخمر اتولیز شده در جیره بیشتر شد جیره گرانتر شد. به گونه‌ای که اختلاف معنی‌داری بین تیمار شاهد و سطح ۰/۶ درصد مخمر مشاهده شد اما تفاوت معنی‌داری بین سایر تیمارها مشاهده نشد (Molaei and Salari, 2023).

Table 8- Economic estimation of experimental treatments in the entire period (Toman)

تیمار Treatment	هزینه خوراک Feed cost	درآمد فروش Income	سود خالص Net profit
تراکم Density	خمیر (%) Yeast (%)		
	0	41208	75712
	0.1	39086	75043
نرمال Normal	0.2	38901	72385
	0.3	36636	74078
	0	39317	75150
بالا High	0.1	35823	76430
	0.2	35991	69756
	0.3	36354	72667
SEM		415	534
خمیر (%) Yeast (%)			
0	40262 ^a	75431	35169
0.1	38985 ^{ab}	75736	36751
0.2	37446 ^{bc}	71070	33624
0.3	36495 ^c	73373	36878
SEM	207	267	195
تراکم Density			
نرمال Normal	38975	74304	35347
بالا High	37636	73501	35864
SEM	103	133	97
P-Value			
خمیر Yeast	0.0109	0.0759	0.2340
تراکم Density	0.1068	0.5593	0.6823
اثر متقابل خمیر و تراکم Yeast × density	0.5701	0.7650	0.8658

^{a-c} در هر ستون میانگین‌های دارای حروف متفاوت از نظر آماری اختلاف معنی‌داری با هم دارند ($P \leq 0.05$)

^{a-c} In each column, the means with different superscripts have a significant difference ($P \leq 0.05$)

نتیجه‌گیری

نتایج این پژوهش نشان داد اگرچه استفاده از مخمر اتولیز شده در شرایط تنش تراکم نتوانست فراسنجه‌های عملکردی و فیزیولوژیکی پرندگان را تحت تأثیر قرار دهد، اما استفاده از سطوح ۰/۲ و ۰/۳ درصد مخمر اتولیز شده در جیره با توجه به بهبود ضریب تبدیل خوراک و کاهش جمعیت ای‌کلای روده کور در تغذیه جوجه‌های گوشتی توصیه می‌شود.

منابع

- Abbasi, M., Abedini, M. R., & Mousavi, S. N. (2019). Evaluating the economic impact of stocking density and bedding material on productive performance in broiler chickens. *Animal Production*, 21(1), 61-71. <https://doi.org/10.22059/jap.2019.263375.623307> (In Persian)
- Abudabos, A. M., Samara, E. M., Hussein, E. O. S., Al-Ghadi, M. Q., & Al-Atiyat, R. M. (2013). Impacts of stocking density on the performance and welfare of broiler chickens. *Italian Journal of Animal Science*, 12, 66-71. <https://doi.org/10.4081/ijas.2013.e11>
- Adhikari, P. A., Cosby, D. E., Cox, N. A., Franca, M. S. S., Williams, M., Gogal Jr, R. M., Ritz, C. W., & Kim, W. K. (2018). Effect of dietary fructooligosaccharides supplementation on internal organs *Salmonella* colonization, immune response, ileal morphology, and ileal immunohistochemistry in laying hens challenged with *Salmonella enteritidis*. *Poultry Science*, 97, 2525-2533. doi: [10.3382/ps/pey101](https://doi.org/10.3382/ps/pey101).
- Adhikari, P. A., & Kim, W. K. (2017). Overview of prebiotics and probiotics: focus on performance, gut health and immunity - a review. *Annals of Animal Science*, 4, 949-966. doi: [10.1515/aoas-2016-0092](https://doi.org/10.1515/aoas-2016-0092).
- Ahiwe, E. U., Abdallah, M. E., Chang'a, E. P., Al-Qahtani, M., Omede, A. A., Graham, H., & Iji, P. A. (2019a). Influence of autolyzed whole yeast and yeast components on broiler chickens challenged with *Salmonella* lipopolysaccharide. *Poultry Science*, 98, 7129-7138. <http://dx.doi.org/10.3382/ps/pez452>.
- Ahiwe, E. U., Omede, A. A., Abdallah, M. E., Chang'a, E. P., Al-Qahtani, M., Gausi, H., Graham, H., & Iji, P. A. (2019b). Response of broiler chickens to dietary supplementation of enzymatically hydrolyzed glucan or mannan yeast products. *Journal of Applied Poultry Research*, 28, 892-901. <http://dx.doi.org/10.3382/japr/pfz047>.
- Cengiz, Ö., Köksal, B. H., Tatlı, O. Sevim, Ö., Ahsan, U., Üner, A. G., Uluta, P. A., Beyaz, D., Büyükyörük, S., Yakan, A., & Önel, A. G. (2015). Effect of dietary probiotic and high stocking density on the performance, carcass yield, gut microflora, and stress indicators of broilers. *Poultry Science*, 94, 2395-2403. <http://dx.doi.org/10.3382/ps/pev194>
- Emmans, G. C., & Charles, D. R. (1977). Climatic environment and poultry feeding in practice. Pages 31-49 in *Nutrition and the Climatic Environment*. W. Haresign, H. Swan, and D. Lewis, ed. Butterworths, London, UK.
- Firon, N., Ofek, I., & Sharon, N. (1983). Carbohydrate specificity of the surface lectins of *Escherichia coli*, *Klebsiella pneumoniae*, and *Salmonella typhimurium*. *Carbohydrate research*, 120, 235-249.
- Hassanabadi, A., & Mahdipour Rabori, M. (2009). Effects of stocking density on growth performance, blood metabolites and carcass characteristics of male broiler chickens. *Journal of Animal Science Research*, 19/1(2), 138-155. <https://www.sid.ir/paper/450894/fa> (In Persian).
- Houshmand, M., Azhar, K., Zulkifli, I., Bejo, M. H., & Kamyab, A. (2012). Effects of prebiotic, protein level, and stocking density on performance, immunity, and stress indicators of broilers. *Poultry Science*, 91, 393-401. <https://doi.org/10.3382/ps.2010-01050>
- Karar, E. M. H., Atta, A. M. M., Gharib, H. B. A., & El-Menawey, M. A. A. (2023). Impact of prebiotic supplementation on productive performance, carcass traits, and physiological parameters of broiler chickens under high stocking density condition. *Journal of World's Poultry Research*, 13(1), 48-60. <https://dx.doi.org/10.36380/jwpr.2023.5>

- Kridtayopas, C., Rakangtong, C., Bunchasak, C., & Loongyai, W. (2019). Effect of prebiotic and synbiotic supplementation in diet on growth performance, small intestinal morphology, stress, and bacterial population under high stocking density condition of broiler chickens. *Poultry Science*, 98, 4595-4605. <https://doi.org/10.3382/ps/pez152>
- Kryeziu, A. J., Kamberi, M., Muji, S., Mestani, N., & Berisha, S. (2018). Carcass traits of broilers as affected by different stocking density and sex. *Bulgarian Journal of Agricultural Science*, 24(6), 1097-1103.
- Loh, G., & Blaut, M. (2012). Role of commensal gut bacteria in inflammatory bowel diseases. *Gut Microbes*, 3, 544-555. DOI: 10.4161/gmic.22156
- Meimandipour, A., Shuhaimi, M., Soleimani, A. F., Azhar, K., Hair-Bejo, M., Kabeir, B. M., Javanmard, A., Muhammad Anas, O., & Yazid, A. M. (2010). Selected microbial groups and short-chain fatty acids profile in a simulated chicken cecum supplemented with two strains of *Lactobacillus*. *Poultry Science*, 89, 470-476. doi: 10.3382/ps.2009-00495.
- Molaei, F., & Salari, S. (2023). Effect of different levels of autolyzed yeast on performance and egg quality traits in laying hens reared under high stocking density. *Iranian Journal of Animal Science*, 54 (3), 317-336 (In Persian).
- Morales-López, R., Auclair, E., Garcia, F., Esteve-Garcia, E., & Brufau, J. (2009). Use of yeast cell walls; β -1, 3/1, 6-glucans; and mannoproteins in broiler chicken diets. *Poultry Science*, 88, 601-607. doi: 10.3382/ps.2008-00298
- Nahashon, S. N., Adefope, N., & Wright, D. (2011). Effect of floor density on growth performance of Pearl Grey guinea fowl replacement pullets. *Poultry Science*, 90, 1371-1378. <https://doi.org/10.3382/ps.2010-01216>
- Reisinger, N., Ganner, A., Masching, S., Schatzmayr, G., & Applegate, T. J. (2012). Efficacy of a yeast derivative on broiler performance, intestinal morphology and blood profile. *Livestock Science*, 143, 195-200. <https://doi.org/10.1016/j.livsci.2011.09.013>
- Roto, S. M., Rubinelli, P. M., & Ricke, S. C. (2015). An introduction to the avian gut microbiota and the effects of yeast-based prebiotic-type compounds as potential feed additives. *Frontiers in Veterinary Science*, 2, 28. doi: 10.3389/fvets.2015.00028
- Salari, S., & Javidaneh, K. (2023). Effect of Autolyzed Yeast on Performance, Egg Quality, Microbial Population and Intestinal Morphology of Laying Hens. *Iranian Journal of Animal Science Research*, 15(1), 93-106. DOI: 10.22067/ijasr.2022.73976.1056 (In Persian)
- Salianeh, N., Shirzad, M. R., & Seifi, S. (2011). Performance and antibody response of broiler chickens fed diets containing probiotic and prebiotic. *Journal of Applied Animal Research*, 39, 65-67. <https://doi.org/10.1080/09712119.2011.565222>
- Simitzis, P. E., Kalogeraki, E., Goliomytis, M., Charismiadou, M. A., Triantaphyllopoulos, K., Ayoutanti, A., Niforou, K., Hager-Theodorides, A. L., & Deligeorgis, S. G. (2012). Impact of stocking density on broiler growth performance, meat characteristics, behavioural components and indicators of physiological and oxidative stress. *British Poultry Science*, 53(6), 721-730. DOI: 10.1080/00071668.2012.745930

- Soltani alvar, M., Abedini, P., & Gorji, M. F. (2017). Effect of density on performance traits of two broiler strains. *Quarterly Journal of Veterinary Histobiology*, 5(7), 1-13. <https://civilica.com/doc/792983> (In Persian).
- Thomas, D. G., Ravindran, V., Thomas, D. V., Camden, B. J., Cottam, Y. H., Morel, P. C. H., & Cook, C. J. (2004). Influence of stocking density on the performance, carcass characteristics and selected welfare indicators of broiler chickens. *New Zealand Veterinary Journal*, 52, 76-81. DOI: [10.1080/00480169.2004.36408](https://doi.org/10.1080/00480169.2004.36408)
- Vargas-Rodríguez, L. M., Durán-Meléndez, L. A., García-Masías, J. L., Arcos-García, J. L., Joaquín-Torres, B. M., & Ruelas-Inzunza, M. G. (2013). Effect of probiotic and population density on the growth performance and carcass characteristics in broiler chickens. *Internathional Journal of Poultry Science*, 12 (7), 390-395. DOI: [10.3923/ijps.2013.390.395](https://doi.org/10.3923/ijps.2013.390.395)
- Wu, C., Yang, Z., Song, C., Liang, C., Li, H., Chen, W., Lin, W., & Xie, Q. (2018). Effects of dietary yeast nucleotides supplementation on intestinal barrier function, intestinal microbiota, and humoral immunity in specific pathogen free chickens. *Poultry Science*, 97, 3837-3846. doi: [10.3382/ps/pey268](https://doi.org/10.3382/ps/pey268)
- Yalçın, S., Yalçın, S., Çakın, K., Eltanc, Ö., & Dağışan, L. (2010). Effects of dietary yeast autolysate (*Saccharomyces cerevisiae*) on performance, egg traits, egg cholesterol content, egg yolk fatty acid composition and humoral immune response of laying hens. *Journal of the Science of Food and Agriculture*, 90, 1695-1701. doi: [10.1002/jsfa.4004](https://doi.org/10.1002/jsfa.4004)
- Yalçın, S., Eser, H., Yalçın, S., Cengiz, S., & Eltan, Ö. (2013). Effects of dietary yeast autolysate (*Saccharomyces cerevisiae*) on performance, carcass and gut characteristics, blood profile, and antibody production to sheep red blood cells in broilers. *Journal of Applied Poultry Research*, 22, 55-61. <https://doi.org/10.3382/japr.2012-00577>
- Yang, Y., Iji, P. A., Kocher, A., Mikkelsen, L. L., & Choct, M. (2008). Effects of mannanoligosaccharide and fructooligosaccharide on the response of broilers to pathogenic *Escherichia coli* challenge. *British Poultry Science*, 49, 550-559. doi: [10.1080/00071660802290408](https://doi.org/10.1080/00071660802290408)
- Zhang, A. W., Lee, B. D., Lee, S. K., Lee, K. W., An, G. H., Song, K. B., & Lee, C. H. (2005). Effects of yeast (*Saccharomyces cerevisiae*) cell components on growth performance, meat quality, and ileal mucosa development of broiler chicks. *Poultry Science*, 84, 1015-1021. doi: [10.1093/ps/84.7.1015](https://doi.org/10.1093/ps/84.7.1015)

